

En Israël dan?

De eerste acht hoofdstukken gaan over onze **rechtvaardiging**. In de laatste vijf gaat het over het leven van vrijgesproken mensen en onze staat van '**rechtvaardigheid**'. Daar tussen staan drie uitzonderlijke hoofdstukken. Wat doen die daar? 8: 39 sluit aan op 12: 1.

- Vraag: gaan deze hoofdstukken over Israël?

Dit wordt wel vaak beweerd, maar is niet geheel juist. Hierbij wordt dan Israël beschouwd als de staat Israël. In de tijd van Paulus bestond al eeuwen lang geen Joodse staat meer. Israël viel onder gezag van vreemde machthebbers en in de laatste tijd was dat Rome. Dezelfde fout zie je tegenwoordig ook bij Palestina. Er is nooit een Palestijnse staat geweest. Mammelukken, Ottomanen en andere vreemde machthebbers regeerden het gebied Palestina vanuit Cairo, Damascus of Istanbul. In de dertiger jaren van de vorige eeuw tot 1947 was het samen met Jordanië Engels mandaatgebied. Paulus heeft het niet over de staat Israël en ook niet over het volk Israël, maar over zijn Joodse volksgenoten.

- Vraag: welke indruk heb je van Paulus?

De eindconclusie van Paulus in Romeinen 8 was dat niets je uit Gods hand kan rukken 8: 30. Onze redding hangt namelijk niet van onszelf af. Gered is gered. Maar is dat wel zo? Hij zit met een probleem. De praktijk toont toch anders aan? Zijn eigen volk heeft Hij geroepen, maar heeft geen band meer met Jezus. Is zijn vorige conclusie daarom voorbarig? Hoe werkt God met het ongeloof van de Joden en van de heidenen? Deze hoofdstukken zijn ook voor ons belangrijk. Het grootste deel van de Joden wijst Jezus af. Je zou dat kunnen vergelijken met de leegloop van kerken in onze tijd.

- Vraag: voor wie zou je willen sterven?
- Vraag: voor wie zou je naar de hel willen gaan?

We leren Paulus hier van een andere kant kennen. Paulus wordt wel afgeschilderd als een koele beredenerende theoloog. Niets is minder waar; hij slooft zich uit liefde uit voor God en zijn naasten. Zijn broeders ijveren voor God, maar zien niet scherp. Zij menen het van eigen werken en eigen gerechtigheid te moeten hebben. Ef. 2: 8,9 *genade niet werken* Jes. 64: 6 *onze gerechtigheid* Rom. 4: 4, 5 Fil. 3: 4b-6 *onberispelijk* (tollenaar en farizeeër) 3: 8, 9 *niet eigen gerechtigheid maar gerechtigheid door het geloof in Christus*. Dit zien zijn broeders niet zo. Rom. 10: 1-3 *Broeders, de oprechte wens van mijn hart en mijn gebed tot God voor Israël is gericht op hun zaligheid. Want ik getuig van hen dat zij ijver voor God hebben, maar niet met het juiste inzicht. Omdat zij immers de gerechtigheid van God niet kennen en een eigen gerechtigheid tot stand proberen te brengen, hebben zij zich niet aan de gerechtigheid van God onderworpen.*

Paulus leren we hier kennen als een gevoelsmens. Het knaagt aan hem dat zijn volk Christus niet aanneemt. In de meest sterke bewoordingen geeft hij zijn verdriet aan. Net als Mozes (Ex. 52: 32) is hij bereid in plaats van het volk te gronde te gaan. Dat is meer dan sterven voor het volk. Het is die grondhouding die Jezus heeft en die leidt tot *Eli, Eli, lama sabachthani?*

1-3 *Ik spreek de waarheid in Christus, ik lieg niet en mijn geweten getuigt mee door de Heilige Geest, dat het een grote bron van droefheid voor mij is, en een voortdurende smart voor mijn hart. Want ik zou zelf wel wensen vervloekt te zijn, weg van Christus, ten gunste van mijn broeders, mijn verwanten wat het vlees betreft.*

Dan noemt Paulus de grote voorrechten die de Joden hebben. *Aannemen als kinderen* Ex. 4: 22 Israël 'zoon' van God, *Gods nabijheid* in wolk en tempel, de relatie van God met zijn volk in de *verbonden* en *beloften*, en nog meer. De grootste belofte is misschien wel *dat Jezus een Jood werd* en niet een Fries of zo. God vereenzelvig

zich met een Jood. Het zou voor Joden dus gemakkelijker moeten zijn om medejoden te begrijpen en te accepteren.

4-5 Zij zijn immers Israëlieten; voor hen geldt de **aanneming tot kinderen** en de **heerlijkheid** en de **verbonden** en de **wetgeving** en de **eredienst** en de **beloften**. Tot hen behoren de **vaderen**, en **uit hen is**, wat het vlees betreft, **de Christus voortgekomen**, Die God is, boven alles, te prijzen tot in eeuwigheid. Amen!

- Vraag: hoeveel zonen had Abraham? Antwoord 6 Ismaël, Izaäk en 4 bij Keturah Gen. 25: 1.

In 6 trekt Paulus een harde conclusie: niet elke lijfelijke afstammeling van Abraham is een 'zoon van de belofte'.

6- 14 Ik zeg dit niet alsof het Woord van God vervallen is, want niet allen die uit Israël voortgekomen zijn, zijn Israël. Ook niet omdat zij Abrahams nageslacht zijn, zijn zij allen kinderen. Maar: Alleen dat van Izak zal uw nageslacht genoemd worden. Dat is: niet de kinderen van het vlees zijn kinderen van God, maar de kinderen van de belofte worden als nageslacht gerekend. Want dit is het woord van de belofte: Rond deze tijd zal Ik komen, en dan zal Sara een zoon hebben. En dit niet alleen, maar zo was het ook met Rebekka, die zwanger was van één man, namelijk Izak, onze vader. Want toen de kinderen nog niet geboren waren, en niets goeds of kwaads gedaan hadden – opdat het voornemen van God, dat overeenkomstig de verkiezing is, stand zou houden, niet uit de werken, maar uit Hem Die roept – werd tot haar gezegd: De meerdere zal de mindere dienen. Zoals geschreven staat: Jakob heb Ik liefgehad en Ezau heb Ik gehaat.

Gods soevereiniteit en waarom doen mensen wat ze doen?

Waarom doen mensen wat ze doen? Meestal worden twee verklaringen gegeven die haaks op elkaar staan. De eerste verklaring is: het is puur toeval – er is geen verklaring of reden te geven. De tweede is: het lot bepaalt. Vrije wil is een illusie. Oedipus kon niet anders dan zijn vader doden en met zijn moeder trouwen. Biologisch gezien is dit het determinisme van Darwin of Dawkins of de psychoanalyse van Freud. In de theologie zie je dit terug in het fatalisme van de Islam, 'het is de wil van Allah'. Het komt zoals het komt; je kunt er niets aan doen. ALLAH (GOD) LEIDT JE NAAR HET PARADIJS OF DE HEL. Pelagius (een monnik uit de 5^e eeuw), propageerde dat iedereen in staat is een keuze te maken om God te dienen of niet. Deze opvatting wint tegenwoordig aan populariteit. JE LEIDT JEZELF NAAR ONDERGANG OF GLORIE.

Bijbels gezien ligt het nog anders: niemand kiest voor God 3: 11. Maar wij zijn tenslotte wel geschapen naar het beeld van God. Daarom **A** Gods leiding zit achter alles wat gebeurt. Jes. 45: 6-7, Rom. 8: 28 en Ef. 1: 11. En **B** Al onze keuzes maken we uit vrije wil. Daarom zijn wij daar zelf verantwoordelijk voor en houdt God ons ook verantwoordelijk. Jacob koos ervoor zijn vader te bedriegen, maar God gebruikte dit om Jacob bij de vrouw van zijn leven te brengen. Jozefs broers verkochten hem, maar dat werd hun redding. David pleegde overspel met Bathseba. Maar God zorgde ervoor dat uit die zwangerschap uiteindelijk de Messias kwam. Judas verried Jezus. Maar Jezus stuurde het zo dat alles op het feest gebeurde zoals het moest. Hand. 1: 16 *Mannenbroeders, dit Schriftwoord moest vervuld worden dat de Heilige Geest bij monde van David van tevoren gesproken heeft over Judas, die gids geweest is voor hen die Jezus gevangennamen*; God is bij machte met een kromme stok toch rechte slagen te slaan. Mensen worden gered en komen tot geloof omdat God ze uitkiest. Op basis waarvan? Geen idee, zeker niet verdienste, en eigenlijk gaat het ons niets aan.

C MENSEN DIE VOOR GOD KIEZEN DOEN DAT ALLEEN MAAR OMDAT **GOD** HUN HART **GEOPEND** HEEFT; MENSEN DIE DAT NIET DOEN, DOEN DAT ALLEEN MAAR OMDAT **ZIJ** HUN HART **GESLOTEN** HEBBEN.

God is soeverein (almachtig). Hij gebruikt ons als volwaardige tegenspelers, maar niet als marionetten en daarom zijn we verantwoordelijk en aansprakelijk. Dit licht Paulus toe in 7-13. N.B. 'haten' in Hebreeuws taalgebruik

betekent niet wat wij verstaan onder het werkwoord haten, maar het betekent: minder belangrijk vinden. *Eert uw vader en uw moeder versus wie zijn vader en moeder niet haat, is Mij niet waardig.*

Let op vers 14 daar doet Paulus zijn trucje weer. Hij stelt de vraag die hij van zijn toehoorders verwacht, geeft onmiddellijk een zeer kort antwoord en werkt dat vervolgens uit. Het korte antwoord is als de stip op de horizon. Daar komen we uit: want...

Het volgende stukje is een echo van Exodus 33: 18-19.

14-33 Wat zullen wij dan zeggen? Is er onrechtvaardigheid bij God? Volstrekt niet! Want Hij zegt tegen Mozes: Ik zal Mij ontfermen over wie Ik Mij ontferm en zal barmhartig zijn voor wie Ik barmhartig ben. Zo hangt het dan niet af van hem die wil, ook niet van hem die hardloopt, maar van God Die Zich ontfermt Want de Schrift zegt tegen de farao: Juist hiertoe heb Ik u verwekt: dat Ik in u Mijn kracht bewijzen zou, en dat Mijn Naam verkondigd zou worden op de hele aarde. Dus Hij ontfermt Zich over wie Hij wil, en Hij verhardt wie Hij wil. U zult dan tegen mij zeggen: Wat heeft Hij dan nog aan te merken? Want wie heeft Zijn wil weerstaan? Maar, o mens, wie bent u toch dat u God tegenspreekt? Zal ook het maaksel tegen hem die het gemaakt heeft, zeggen: Waarom hebt u mij zó gemaakt? Of heeft de pottenbakker geen macht over het leem, om uit dezelfde klomp klei het ene voorwerp tot een eervol, het andere tot een oneervol voorwerp te maken? En is het niet zo dat God, omdat Hij Zijn toorn wilde bewijzen en Zijn macht bekendmaken, met veel geduld de voorwerpen van Zijn toorn, voor het verderf gereedgemaakt, verdragen heeft. En dat met het doel om de rijkdom van Zijn heerlijkheid bekend te maken over de voorwerpen van Zijn ontferming, die Hij van tevoren bereid heeft tot heerlijkheid? Hen heeft Hij ook geroepen, namelijk ons, niet alleen uit de Joden, maar ook uit de heidenen. Zoals Hij ook in Hosea zegt: Ik zal Niet-Mijn-volk noemen: Mijn volk, en de Niet-geliefde: Geliefde. En het zal zijn dat op de plaats waar tegen hen gezegd was: U bent Niet-Mijn-volk, daar zullen zij kinderen van de levende God genoemd worden. En Jesaja roept over Israël uit: Al zou het getal van de Israëlieten zijn als het zand van de zee, slechts het overblijfsel zal behouden worden. Want Hij voltooit een zaak en handelt die af in gerechtigheid. De Heere immers zal metterdaad Zijn zaak snel afhandelen En zoals Jesaja van tevoren gezegd heeft: Als de Heere van de legermachten ons geen nageslacht had overgelaten, zouden wij als Sodom zijn geworden en aan Gomorra gelijkgesteld zijn geweest. Wat zullen wij dan zeggen? Dit: dat de heidenen, die geen gerechtigheid hebben nagejaagd, gerechtigheid verkregen hebben, gerechtigheid echter die uit het geloof is. Maar Israël, dat de wet van de gerechtigheid najaagde, is aan de wet van de gerechtigheid niet toegekomen. Waarom niet? Omdat zij die niet uit geloof zochten, maar als uit werken van de wet. Want zij hebben zich gestoten aan de steen des aanstoots, zoals geschreven staat: Zie, Ik leg in Sion een steen des aanstoots en een struikelblok. En: ieder die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden.

Jezus stipt de 'uitverkiezing' ook aan in Joh. 6: 36-39 verder in Joh. 6: 44 en in Joh. 10: 25-28. Zo ook Lukas in Hand. 13: 48 en 16: 13-14. Lukas schrijft niet 'allen die geloofden waren bestemd voor het eeuwige leven', maar 'allen die bestemd waren voor het eeuwige leven kwamen tot/aanvaardden het geloof.'

Vrije wil

Vrije wil op ieder niveau?

Natuurwetten zijn niet onderhandelbaar en kunnen niet overtreden worden. De natuurwetten zijn baas over de hele fysische natuur inclusief de mens. Je kunt van een 100 m hoge toren afstappen en willen zweven, maar onherroepelijk kom je na 4,7 sec in aanraking met de bodem. Gravitatie en elektromagnetische kracht zijn onverbiddelijk.

Gedragsregels in de biologie (instinct) zijn baas over dieren. Een hongerige leeuw zal op een gazelle jagen en haar -na haar gevangen te hebben- opeten. Een reu zal een loopse teef altijd proberen te dekken. Biologische wetten ten aanzien van levensomstandigheden zoals bloedsomloop, groeivormen e.d. zijn in zekere mate flexibel. De regels in de biologische natuur gelden grotendeels voor mensen. Een giftige plant is giftig al wil je anders. Je kunt een regel bewust overtreden, maar vrijwel altijd met rampzalig gevolg.

Morele wetten zijn wetten met een absoluut karakter, maar kunnen overtreden worden. Een PERSOON kan zich aan een morele wet houden of hem overtreden. De regels van een groep zijn geen morele wetten, maar proberen wel het karakter daarvan aan te nemen. Daarom is groepsdruk ook zo'n efficiënt middel in handen van een machthebber. De vrije wil van een PERSOON bestaat hieruit: de morele wet volgen of niet.

Liefde veronderstelt vrije wil

Liefde is een vrije keuze van een PERSOON om een ander goed te behandelen. Zonder die keuze is er geen liefde, maar een handelen via algoritmen als een robot.

Logica leidt tot vrije keuze

1. God bestaat
2. God is almachtig (a), liefde (b) en is niet intern verdeeld (c)
3. God wil dat ieder mens behouden wordt zie 2b
4. Niet ieder mens wordt behouden
5. Dus is er een oorzaak die tegen de wil van God ingaat zie 2c+3
6. De oorzaak ligt buiten God zie 2a+3
7. Dus de oorzaak ligt bij de mens
8. De oorzaak kan niet buiten de mens liggen zie 2a,c
9. Dus de mens heeft de mogelijkheid tegen God te zijn zie 2c+7
10. Dus de mens heeft de vrije keuze de wil van God aan te nemen of af te wijzen zie 3+9
11. Door deze vrije wil kan de mens liefhebben zie 10

Mijn conclusie

Ik weet dat Calvijn niets van een vrije wil moest hebben en Luther daarvoor wel open stond. Mijn MENING -voor zover die iets waard is- is dat een vrije wil bestaat; niet op fysisch niveau, nauwelijks op biologisch niveau, maar wel op moreel en metafysisch terrein.

Valkuilen

Geen vrije wil: Het gevaar is vaak een lamelndige houding: God bepaalt of ik behouden word of niet. Het is ZIJN schuld als ik verloren ga. Wat ik ook doe... dus ik leid MIJN leven zoals ik wil.

Wel vrije wil: Ik heb zeggenschap over mijn bestemming. Ik en God.

Vooral je laatste zin geeft al duidelijk het onderscheid aan tussen de mens en het dier/planten.

De mens is **autonoom** en kan zeggenschap uitoefenen over zijn eigen leven. We hebben daardoor de mogelijkheid om vanuit onze intelligentie te regeren/de regie te nemen.

Dieren kunnen hun leven/ normen en waarden niet zelf beïnvloeden en geen keuzes maken vanuit intelligentie. Hun gedrag wordt bepaald door instinct/drift.

De mens kan echter handelen vanuit een vermogen van zelfbewustzijn. Vanuit dit zelfbewustzijn kunnen wij regeren over ons eigen leven. (een dier vanuit zijn instinct) We hebben een geweten en een diepgeworteld gevoel voor goed en kwaad.

Wij zijn in staat om keuzes te maken op grond van redenering/afweging. De vrijheid van het kunnen maken van keuzes/reacties/gedrag, houdt in dat ik een vrije wil heb omdat ik datgene kan kiezen wat vanuit mijn intelligentie mij goed lijkt. (geen stimulus-respons zoals bij dieren)

Bovendien hebben wij een voorstellingsvermogen waardoor wij in onze geest een wereld kunnen creëren, los van de situatie waarin we op dat moment leven. Dat stelt ons in staat om doelen te stellen. Dit alles maakt de mens uniek in zijn zijn. We zijn geschapen naar Gods beeld.

Dit maakt dat ik geloof dat je zelf de keuzemogelijkheid hebt om het roepen van God te beantwoorden of te negeren.